

V NEPŘÁTELSKÉM TÁBOŘE

Dolní Lomná 5.7. - 12.7.2013

Ondřej Šimik

Celotáborová hra je na motivy příběhu Josefa Korbela, nespravedlivě odsouzeného důstojníka Armády spásy komunistickým režimem na 12 let do vězení. Cílem hry je smysluplně strávený čas na táboře a podtržení jednotlivých biblických zamyšlení o víře v Boha.

Celotáborová hra bude rozdělena na jednotlivé etapy (celkem dvanáct), z nichž vždy jedna se bude hrát dopoledne a jedna odpoledne. Kromě toho bude i speciální noční etapa a jedna večerní etapa.

ROZDĚLENÍ ETAP

Sobota 6.7. brzy ráno: 1. etapa: ZATČENÍ

Biblické zamyšlení - sobota: **Job** - zkouška a chybějící odpověď

Neděle 7.7. dopoledne: 2. etapa: VÝSLECH

Neděle 7.7. odpoledne: 3. etapa: DOPISY

Biblické zamyšlení - neděle: **Daniel** - vytrvalost a disciplína

Pondělí 8.7. dopoledne: 4. etapa: SOUD

Pondělí 8.7. odpoledne: 5. etapa: TÁBOR SMRTI

Pondělí 8.7. večer/noc: 6. etapa: HVĚZDNÉ NEBE

Biblické zamyšlení - pondělí: **Šalomoun** - soud a souzení (Mt 7, 1-5)

Úterý 9.7. dopoledne: 7. etapa: BRNĚNSKÉ KOBKY

Úterý 9.7. odpoledne: 8. etapa: PEVNOST LEOPOLDOV

Biblické zamyšlení - úterý: **Pavel** - Služba pro druhé - kdo chce být první, buď služebník (Mk 10,35-45)

Středa 10.7. dopoledne: 9. etapa: NEČEKANÉ PROPUŠTĚNÍ

Středa 10.7. odpoledne: 10. etapa: KUDY DÁL?

Biblické zamyšlení - středa: **Josef** - z vězení na faraonův dvůr (Gn 39-42)

Čtvrtek 11.7. dopoledne: 11. etapa: ZA HRANICE!

Čtvrtek 11.7. odpoledne: 12. etapa: KONEČNĚ VOLNÝ

Biblické zamyšlení - čtvrtek: **Lotr na kříži** - naděje neumírá - nebe (Zj 21, 1-8)

1. etapa: ZATČENÍ

Sobota 6.7. brzy ráno

Hra začne nečekaným probuzením v brzkých ranních hodinách (mezi 3:00 a 4:00).

V sýpce bude uschován deníček, který bude představovat deník J.K. V něm bude zašifrované jméno Josefa Korbela, hlavní postavy celotáborové hry a další údaje o něm.

Jméno: JOSEF KORBEL; šifra odpředu odzadu: JsfblerKeo

Údaje o Josefu Korbelovi:

„J.K. se narodil (1) _____ v Praze. Vyrůstal v městečku Přelouči, kde jeho otec vlastnil továrnu na zemědělské stroje. Navštěvoval textilní uměleckou průmyslovou školu a stal se textilním kresličem v Brně. Pak se (2) _____ setkal s Armádou spásy a uvěřil v Ježíše jako svého Pána a Zachránce. Již (3) _____ nastoupil do důstojnické škol Armády spásy v Praze a (4) _____ byl jmenován poručíkem. Po dobu (5) _____ let pracoval nejprve jako asistent a později jako velitel na Kladně, v Praze, v Plzni, Ostravě a Brně. Jeho manželka Erna se narodila v Německu (6) _____. Byla absolventkou mezinárodní školy Armády spásy v Londýně. Až do své svatby v roce (7) _____ pracovala jako sekretářka na hlavním velitelství Armády spásy v Praze. Měli spolu (8) _____ děti - Borise, Alenku a Viktora. Nejmladší zemřel během vojenské služby v roce (9) _____ ve věku (10) _____ let. V roce (11) _____ po potlačení Pražského jara, emigrovala celá rodina na Západ. Od května (12) _____ stáli manželé v čele sboru ve švýcarském Arbonu. V roce (13) _____ byli přeloženi do Chicaga, kde pracovali jako evangelisté. V roce (14) _____ odešli do důchodu, ale v své práci pokračovali, např. v Austrálii, na Novém Zélandě nebo na Havaji. (15) _____ Erna náhle zemřela. Sám J.K. zemřel až v roce (16) _____ .“

Správné odpovědi:

1) 17.1.1907; 2) 25.11.1925; 3) 15.8.1926; 4) 11.5.1927; 5) 22; 6) 9.6.1910; 7) 1933; 8) 3; 9) 1964; 10) 20; 11) 1968; 12) 1969; 13) 1971; 14) 1973; 15) 2.5.1980
16) 2002.

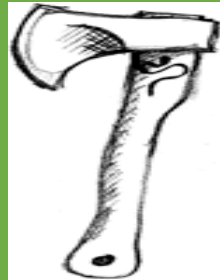
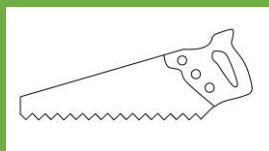
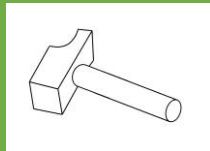
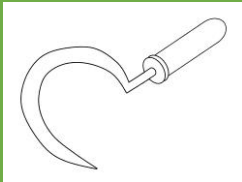
Družina bude muset získat některá data po cestě zpátky do tábora. Aby vylezla z díry, bude muset k tomu použít lano. (Pokud nebude možné použít díru, pak se tato část vypustí).

Navíc členové družiny (kromě jednoho) budou svázáni provázkem (svázané ruce). Deník budou muset hledat poslepu (limit max. 30 minut) až se odvážou.

Po cestě zpět do tábora bude na trase celkem

Další data získají po splnění několika úkolů v táboře.

1. úkol: vyrobit prak a strefit vejce - strefit může kdokoli z družiny
2. úkol: vypátrat podle sluchu stanoviště - ze stanoviště se bude ozývat zvuk (např. třísknutí do pokliček), a pak u vedoucího bude hrát hudba z mobilu. Vypátrat musí celá družina.
3. úkol: vylezení na strom z lanem. Vylézt musí minimálně 2 členové družiny.
4. úkol: nalezení Bible dle azimutu - ve vzdálenosti cca 100 kroků od tábora. Stačí, když najde 1 člen.
5. úkol: zapamatování si 7 různých symbolů
Každý symbol bude mít číslo od 1 do 7. Každý hráč hraje sám a musí symboly najít a správně seřadit.

Časový limit na úkoly bude maximálně 90 minut. Musí se plnit v pořadí, v jakém jdou za sebou. Pokud družina bude chtít přejít na další úkol, může tak učinit, ale již se NEMŮŽE vrátit k úkolu předchozímu.

Vyhrává družina, která co nejdříve odevzdá všechna doplněná data. V případě chybějících dat rozhoduje jejich počet, v případě shody pak znovu časový limit.

Sobota - biblické zamyšlení: **Job** - zkouška a chybějící odpověď

HLAVNÍ MYŠLENKA: Bůh ví, co dělá, i když ty to nechápeš

Biblický text: Job 1-2

V životě člověka se dějí věci, kterým nerozumíme, které jsou těžké, které nechceme.

Job měl vše - a najednou o vše přišel. Neuměl si to vysvětlit, nechápal. Podobně jako Josef Korbel, který byl zatčen ze dne na den.

Vyvstává otázka **PROČ?** Toto je velmi častá otázka. Proč se stalo to, nebo ono.

Člověk by chtěl prožívat život bez problémů, v pohodě, v klidu. Je však pravda, že právě těžké situace formují a z těžkých situací roste charakter člověka.

Př. sportovec - těžce trénuje; umělec - tvrdě cvičí.

Jedné paní zemřelo dítě ve věku 4 let. Nechápala, ptala se proč? Nyní může rozumět a těšit ostatní.

Bůh stvořil člověka - udělal ho jako nádobu. On je hrnčíř. Může si s člověkem v podstatě dělat, co chce. Ale Bůh je dobrý a zamýšlel s člověkem jen dobré. Stvořil pro něho ideální podmínky - zahrada Eden, rodí 12x za rok, ideální klima.

Člověk ale chce žít po svém a odmítá Boha. Do jeho života vstupuje zlo. Člověk se otáčí k Bohu zády.

A někdy jedinou situací, kdy Bůh najde člověka, je těžká situace - mnoho narkomanů, alkoholiků poznalo Boha až když bylo na dně. Něco těžkého se může stát, aby člověk zaregistroval, že Bůh tu je a čeká na něho.

Ale i věřícím v Boha se dějí věci, které nejsou příjemné, ba naopak. To byl příklad Joba, kdy Bůh zkouší jeho víru - zda věří proto, že se má dobře, nebo je jeho víra ryzí a spoléhá se na Hospodina bez ohledu na okolnosti.

BŮH JE STÁLÝ A JEHO LÁSKA JE STÁLÁ BEZ OHLEDU NA OKOLNOSTI!

Bůh nepokouší ke zlému - to dělá jeho nepřítel - satan - který chce člověka svést z Boží cesty.

V jedné písni se zpívá, že Bůh zná ty, kdo jsou jeho - ano, Bůh tě zná (i když ty ho třeba neznáš) a proto ví, co potřebujeme, ví, jak zareagujeme, ví, co si vůči nám může dovolit.

Kniha Job je od 3 do 41 kapitoly hlavně vyjádřením Jobových otázek s jedním velkým **PROČ?** Nakonec však poznává, že Bůh může všechno. A že on je příliš malý na to, aby mohl Bohu něco vyčítat.

Jak končí kniha Jobova? Měl 2x více, zemřel stár a sytý dnů. Když vložíme svůj život do Božích rukou, ON nás nezklame, byť přijdou (mohou přijít) situace, kdy nebudeme chápat, proč se to děje, co se to děje.

Bůh byl s Josefem Korbelem ve vězení a používal si ho tam, Josef přinášel Boží lásku tam, kam by se žádný kazatel nedostal. A jeho kniha povzbudila snad tisíce lidí. Bůh ví, co dělá! A to je povzbudivé.

2. etapa: VÝSLECH

Neděle 7.7. dopoledne:

Hra začne tím, že družina bude plnit několik drsných úkolů, které budou imitovat krutost dozorců při výslechu

Úkol č. 1: Držení v předpažení.

Každý z družiny předpaží ruce a dostane na ně desku a jedno mléko. Pod rukama bude natažen provázek. Nesmí se dotknout provázku. Drží všichni členové najednou.

Úkol č. 2: Stání na kůlu.

Z družiny každý bude stát na 1 noze na kůlu zabitém do země co nejdéle. Časy se sčítají. Nesmí se dotknout země, ani vyměnit nohu.

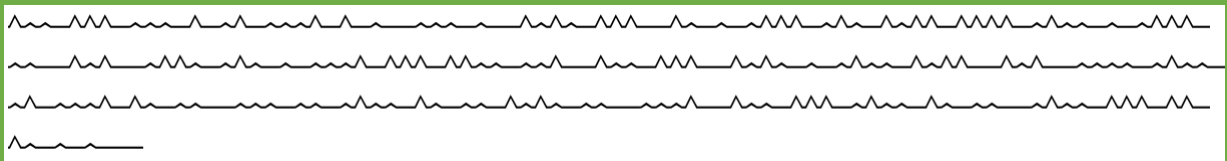
Úkol č. 3: Udržet se na laně.

Každý z družiny se musí udržet na laně ve „šplhovém“ visu (bez opory nohou) co nejdéle. Časy se sečtou.

Zpráva:

DOSTAVTE SE CO NEJRYCHLEJI K PŘEVOZU DO CELY K HLAVNÍ SILNICI V DOLNÍ LOMNÉ.

Zpráva bude zašifrována v morseovce typu „vlnky“

Tam je nabere auto a převezve je k viaduktu. Zde bude družina pomocí dvou lan přejít přes lávku tak, že vždy bude „viset“ na 1 lávce. Každý člen má pouze jeden pokus. Počítá se délka, kam přejde. Pokud se člen nebude hýbat cca 2 minuty, bude to znamenat konec jeho pokusu.

Po přechodu mostu bude družina pokračovat do tábora po cyklostezce. Někde po trase na ně bude číhat šílený Miroslav, který je „přepadne tím“, že na ně bude stříkat vodu z vodní pistole. Spočítá své zásahy. Za každý zásah je penalizace 2 minuty. Ta bude odečtena družině při příchodu do tábora.

3. etapa: DOPISY

Neděle 7.7. odpoledne:

Hra začne v táboře tím, že družiny budou muset získat Nový Zákon. Získají ho v boji.

Na vymezeném úseku lesa budou umístěn míč (nebo menší medicinbal). Na pokyn vždy dvě dvojice (z každého družstva jedna) vyběhne pro míč. Musí se ho chopit a donést - nikoliv házet na start (značka). Značky se musí ten, kdo drží míč dotknout. Tím získá pro svou družinu bod. Hraje každý s každým, tzn. v družstvu budou vždy dvojice - různé kombinace tak, aby každý člen hrál 3x. Po sečtení bodů bude určeno pořadí do další části hry. Družina, která získá alespoň 1 bod, obdrží NZ (maketu).

Ten budou muset propašovat do vězení.

Pašování se odehraje v lese nad táborem, kde na území cca 100 x 100m bude mít každá družina základnu a na druhém konci bude cíl. Dvě družiny pašují, jedna družina + vedoucí dělají strážce. Pokud je hráč chycen (když jde do cíle), má VŽDY u sebe papírek symbolizující NZ, je mu chytačem odebrán. Hraje se cca 20 - 30 minut. Družina, která v soubojích s míčem získala nejvíce bodů, bude zvýhodněna časově. Např. za každý bod navíc bude 1 minuta času na pašování navíc.

Po skončení hry se sečtou propašované NZ a družiny budou muset získat dopisy od Erny.

Ty získají tak, že si vyrobí papírové koule - asi 3ks o velikosti průměru cca 15 cm. Jeden z družiny pak na střílečím stroji bude vystřelovat ty papírové koule směrem na svůj tým, který bude chytat do látky. Hrát budou ovšem i ostatní dva týmy a mohou chytit soupeřův míč. Počet střel bude roven počtu propašovaných NZ, eventuelně jejich násobku.

Která družina získá nejvíce koulí vyrazí první na setkání s Ernou, které se odehraje cca v 1/3 Severky. Erna tam ale nebude. Na sloupu č. ____ bude zpráva, že setkání s Ernou nebylo povoleno. Družina se bude muset co nejrychleji vrátit do tábora.

Vyhrává družina, která bude zpět v táboře jako první.

Biblické zamyšlení - neděle: Daniel - vytrvalost a disciplína

Biblický text: Daniel 1

Vytrvalost je vlastnost, která je dobrá, ale stojí to námahu ji rozvinout a udržet. Daniel se vytrvale modlil ke svému Bohu - a stal se svědectvím pro své okolí. Vytrvalý člověk je svědectvím pro své okolí. V dnešní době se vytrvalost moc nenosí, chceme všechno hned, rychle, na počkání.

Příklady vytrvalosti: vytrvale si spořit; vytrvale trénovat; vytrvale si číst Bibli.

Vytrvalost buduje charakter. Vytrvalost dá zabrat.

Člověk, který věci začíná a nedokončuje, je nedůvěryhodný, není dobrým vzorem.

Vytrvalost znamená úsilí - věnovat tomu čas, prostředky, sílu.

Josefu Korbelovi se čas ve vězení vlekl, musel být vytrvalý v tom čekat na dopisy od své manželky.

Bůh je vytrvalý - vytrvale a stále ještě čeká na člověka, až se k němu vrátí. Bůh nás nenutí.

Ježíš se vytrvale za nás přimlouvá u Boha Otce. Vytrvalost Boha je také před potopou, kdy vytrvale čeká, zda se k němu člověk obrátí - a čekal jak dlouho to šlo, až byl z toho nejstarší člověk na zemi (Metuzalém - 969 let, jeho jméno znamená, „až zemřu, tak to přijde“)

Vytrvalost v životě za Bohem. Svět kolem je plný lákadel, široká nabídka trávení volného času. Najít si pravidelný čas na Stvořitele je stále těžší a těžší. Vytrvat v četbě Bible, nebo modlitbě, nebo učení se biblickým veršům zpaměti je stále těžší. Matouš 24:13 Ale kdo vytrvá až do konce, bude spasen. Vytrvalost je dokonce podmínkou záchrany.

Život s Bohem něco stojí. Daniele to stálo málem život. Ale Bůh si ho ochránil, zavřel tlamy lvů, takže ho neroztrhali. Bůh má zálibu ve vytrvalosti.

Fascinující jsou velké stavby, např. pyramidy, které se stavěly desítky let, vytrvale několik tisíc lidí pracovalo, dřelo. Nebo jsou různé zajímavé rekordy, kdy staví různé obrazce z barevného písku, nebo tvoří dráhu z domina, které pak padá. Chce to vytrvalou práci.

Vytrvalost přináší ovoce. Je spojena s kvalitou. Bůh se přiznává k vytrvalosti. Na jednom místě (Lk 16) jsme vyzýváni k vytrvalé modlitbě - vdova, která byla vytrvala, pohnula i se soudcem, který se zdál být neoblomný.

Vytrvalost a disciplína zkvalitňuje náš charakter, ale chce to sebezapření, sebeovládání - což je jedním z ovoce Ducha. Daniel byl vytrvalý a Bůh jeho vytrvalost ocenil. Pracujme na vytrvalosti v různých oblastech našeho života (tělesné - sport, duševní - vzdělávání se; duchovní - četba Bible, modlitba) a tak budeme rozvíjet náš potenciál, který můžeme využít pro Boha a pro lidi kolem nás.

4. etapa: SOUD

Pondělí 8.7. dopoledne:

Na počátku hry bude každému členu v táboře zadán dotazník o vlastnostech jednotlivých členů tábora. Každý vyplní jak to vidí ON.

Otázky:

1. Kdo je přirozený vůdce?
2. Kdo nejvíce mluví?
3. Kdo je nejvíce vybíravý v jídle?
4. S kým by ses cítil/a nejvíce bezpečně?
5. Kdo je v táboře největší pracant?
6. S kým bys odjel na pustý ostrov?
7. Kdo nejvíce bojuje při hrách?
8. Kdo je největší bavič?
9. S kým nejraději bys vykonával velkou potřebu na latríně, kdyby to bylo nutné?
10. Kdo je největší žrout?
11. Kdo je nejvíce nenápadný (moc se neprojevuje)?
12. Kdo podle tebe umí nejlépe vyprávět vtipy?
13. S kým bys chtěl psát prověrku ve škole, když byste si mohli radit?
14. Kdo je nejvíce nudný?
15. Kdo by nejdéle přežil v džungli?
16. Kdo nejvíce zná Bibli?
17. Kdo podle tebe nejpěkněji kreslí?
18. Kdo je nejmenší otrava pro druhé?
19. Kdo je největší spáč?
20. Kdo tráví nejvíce času na počítači?
21. Kdo nejvíce má všechno „na háku“?

Po vyplnění dotazníku bude vyhodnocen a vedoucí určí nejvíce správných odpovědí, tzn. nejčastěji zmiňované jméno.

V tomto mezičase si družina vyrobí jednoduchou figurku ze slámy.

Pak budou kladeny hráčům tytéž otázky a KAŽDÝ za sebe bude muset napsat, JAK TO VIDÍ VĚTŠINA. Za každou správnou odpověď získá družina tolik bodů, kolik jejich členů správně odpoví.

Každá družina bude mít svou svíčku, která bude hořet a před sebou trasu se 7 zastaveními, čímž to poslední je s vyrobenou figurkou, která, když se k ní dostane svíčka, bude zapálena a tato družina končí. Svíčku posouvá družina s největším počtem bodů libovolné další skupině. Pokud bude součet bodů stejný

u dvou družin, posouvají obě družiny 1x, pokud všechny tři budou mít stejný počet bodů, pak posune každá družina taktéž 1x.

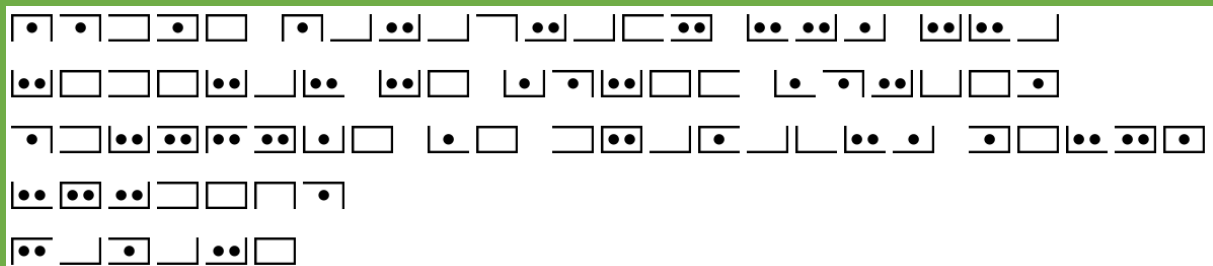
Bude tak určeno pořadí do další části hry, kterou bude převoz na 12ti leté vězení.

Převoz bude fungovat tak, že každá družina bude mít cca 10 minut na to, aby ostatním dvěma skupinám nanosila k vozíku (kus desky o rozměrech cca 50x50cm) s kolečky a prádelní šňůrou jako ojí) co nejvíce kamenů (libovolné velikosti). Po časovém intervalu budou muset skupiny převézt po asfaltové cestě směrem na parkoviště tyto kameny tak, že všechny musí vézt na vozítku. Délka trasy bude cca 200m (dle situace) a pak nanosit, resp. naházet své kameny zpět do koryta potoka (ne jen dolů z cesty). Družina, která to bude mít jako první, obdrží ústní zprávu, že mají pokračovat na parkoviště, kde se odehraje závěrečná část hry.

Na parkovišti jim pomocník předá zašifrovanou zprávu:

PODLE PARAGRAFU TŘI STA ŠEDESÁT SE JOSEF KORBEL ODSUZUJE KE DVANÁCTI LETŮM TVRDÉHO ŽALÁŘE.

Šifrou bude hebrejščina:

Rozluštěnou zprávu bude muset družina co nejrychleji oznámit vedoucímu v táboře. K přesunu může využít vozítko.

5. etapa: TÁBOR SMRTI

Pondělí 8.7. odpoledne:

V této etapě budou členové družin tvrdě pracovat v pracovním táboře. Musí splnit základní tři úkoly.

Úkol č. 1) Nanosit asi 0,5m³ dřeva - blíže bude určen prostor vytyčen kolíky (šířka, výška, hloubka)

Úkol č. 2) Nanosit pitnou vodu ze studánky, která se nachází cca 700m od tábora. K tomu družina dostane šest PET lahví a jejich úkolem bude nanosit 27 litrů vody (tedy musí jít 3x)

Úkol č. 3) Bez jakéhokoliv nářadí vykopat jámu na stožár do hloubky minimálně 30 cm (dle situace až 50 cm) a vztyčit, jakož i řádně upevnit stožár (dřevo minimálně tři metry vysoké a takové, aby dobře stálo). Na tento stožár pak umístit svou vlajku.

Od práce bude 1 člen v družstvu osvobozen, jeho úkolem bude vyrobit z látky vlajku týmu. Jak ji bude mít hotovou, může týmu pomoci.

Kdo nejdříve splní všechny tři úkoly a pověsí vlajku, vyhraje první část hry

Tou bude štafeta - přenos papírových koulí. V lese za potokem bude místo, kde bude mít družina 10 papírových koulí, které si sama vyrobí (vyrobí je člen, který vyráběl vlajku).

Dva z družstva budou mít za úkol běžet pro koule, hodit je dalším dvěma členům, kteří se poběží předat poslednímu členu (eventuelně může být na 1 straně jen 1 hráč). Poslední z družiny bude házet koule do kruhových otvorů v kartonu (asi 3 různě velké díry). Čím větší díra, tím menší počet bodů (3,2,1). Každá koule se hází jen jednou. Až dohází jeden člen, roli si vymění tak, aby do kartonu házel každý člen družiny.

Na základě hozených bodů dostane družina závěrečnou zprávu. Každý bod navíc bude výhoda několik desítek sekund (dle situace).

Zpráva: Neboj se, vždyť já jsem s tebou. Dodám ti odvalu a pomoci ti budu.

Šifra: posunutá abeceda: o 4 písmena dozadu v abecedě (vyluštění tedy posunutí o 4 písmena dopředu v abecedě)

Rifsn wi, zdhcx ne nwiq w xifsy. Hsheq xm shzely e tsqsgm xm fyhy.

6. etapa: HVĚZDNÉ NEBE

Pondělí 8.7. večer/noc:

Hra začne v lese u tábora - směrem za latrínami. Půjde o hru s prvky plížení. Každá družina bude mít na jedné straně území biblické citáty, které si bude postupně opisovat (celé verše) na kousek papíru a pak jej přenést přes území. Pašovat se může jen nahoru. Pašují 2 skupinky, jedna je stráž + vedoucí jsou také stráž. Pašující mají u sebe sirky. Každé chycení odevzdají jednu sirku. Hraje se dle situace, cca 20-30 minut. Každý může propašovat každý z uvedených veršů jen 1x.

Biblické verše:

Jan 3:16

Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v Něho věří nezahynul, ale měl život věčný

1.Jan 4:9

V tom se ukázala Boží láska k nám, že Bůh poslal na svět svého jediného Syna, abychom skrze Něj měli život. V tom je láska, ne že my jsme si zamilovali Boha, ale že On si zamiloval nás a poslal svého Syna jako oběť smíření za naše hříchy...

Jeremiáš 31:3

Miloval jsem Tě odvěkou láskou, proto jsem Ti tak trpělivě prokazoval milosrdenství

Jeremiáš 29:11

"Neboť to, co s Vámi zamýšlím znám jen já sám," je výrok Hospodinův "jsou to myšlenky o pokoji, nikoli o zlu, chci Vám dát naději do budoucnosti"

Židům 2:18

Protože sám prošel zkouškou utrpení, může pomoci těm, na které přicházejí zkoušky

Římanům 16:20a

Bůh pokoje brzy srazí satana pod vaše nohy

Izajáš 16:20a

Půjdeš-li přes vody, já půjdu s Tebou, půjdeš-li přes řeky, nestrhne Tě proud, půjdeš-li ohněm, nespálíš se

1.Korintským 10:13

Nepotkala Vás zkouška nad lidské síly. Bůh je věrný, nedopustí, aby jste byli podrobeni zkoušce, kterou byste nemohli vydržet, nýbrž se zkouškou připraví i východisko a dá vám sílu, aby jste mohli obstát.

Žalm 147:3,5

... uzdravuje ty, kdo jsou zkrúšeni v srdci, jejich rány obvazuje. Velký je náš Pán, je velmi mocný, jeho myšlení obsáhnout nelze.

Žalm 40:2

Všechnu naději jsem složil v Hospodina. On se ke mně sklonil, slyšel mě, když o pomoc jsem volal.

Jozue 1:5-6

Nenechám tě klesnout a neopustím tě, buď rozhodný a udatný

Židům 10,35

Neztrácejte proto odvalu, neboť bude bohatě odměněna.

1. Janův 3:2

Milovaní, nyní jsme děti Boží; a ještě nevyšlo najevo, co budeme! Víme však, až se zjeví, že mu budeme podobni, protože ho spatříme takového, jaký jest.

Filipským 3:14

Zapomínaje na to, co je za mnou, upřen k tomu, co je přede mnou, běžím k cíli, abych získal nebeskou cenu, jíž je Boží povolání v Kristu Ježíši.

Žalm 68:4,20

Spravedliví se však zaradují a jásozem budou oslavovat Boha, budou se radostně veselit. Požehnan buď Panovník, den ze dne za nás nosí břímě. Bůh je naše spása.

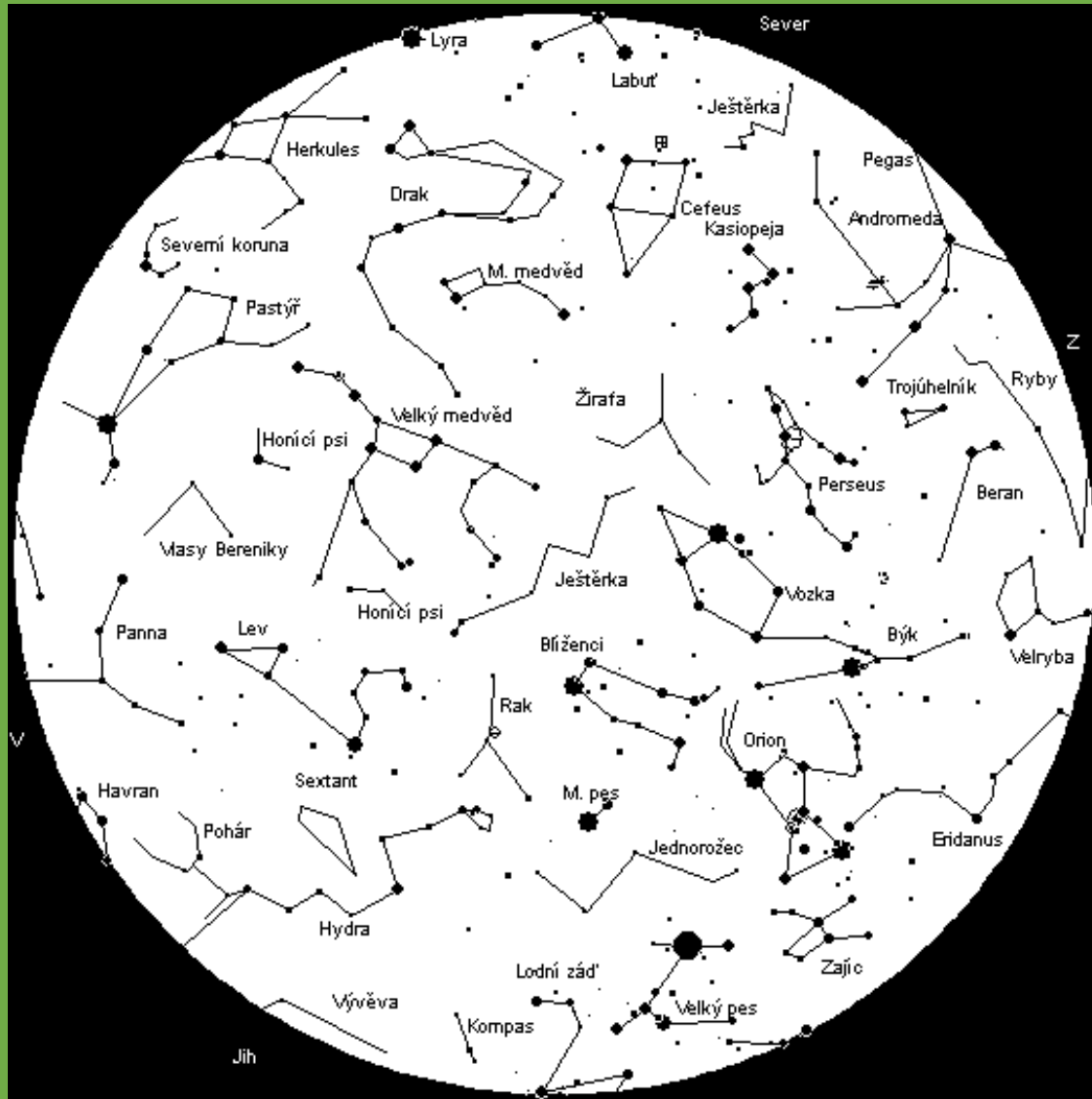
Matouš 16:16

Co člověku prospěje, když získá celý svět a ten skutečný život ztratí? Co může vyvážit hodnotu věčného života?

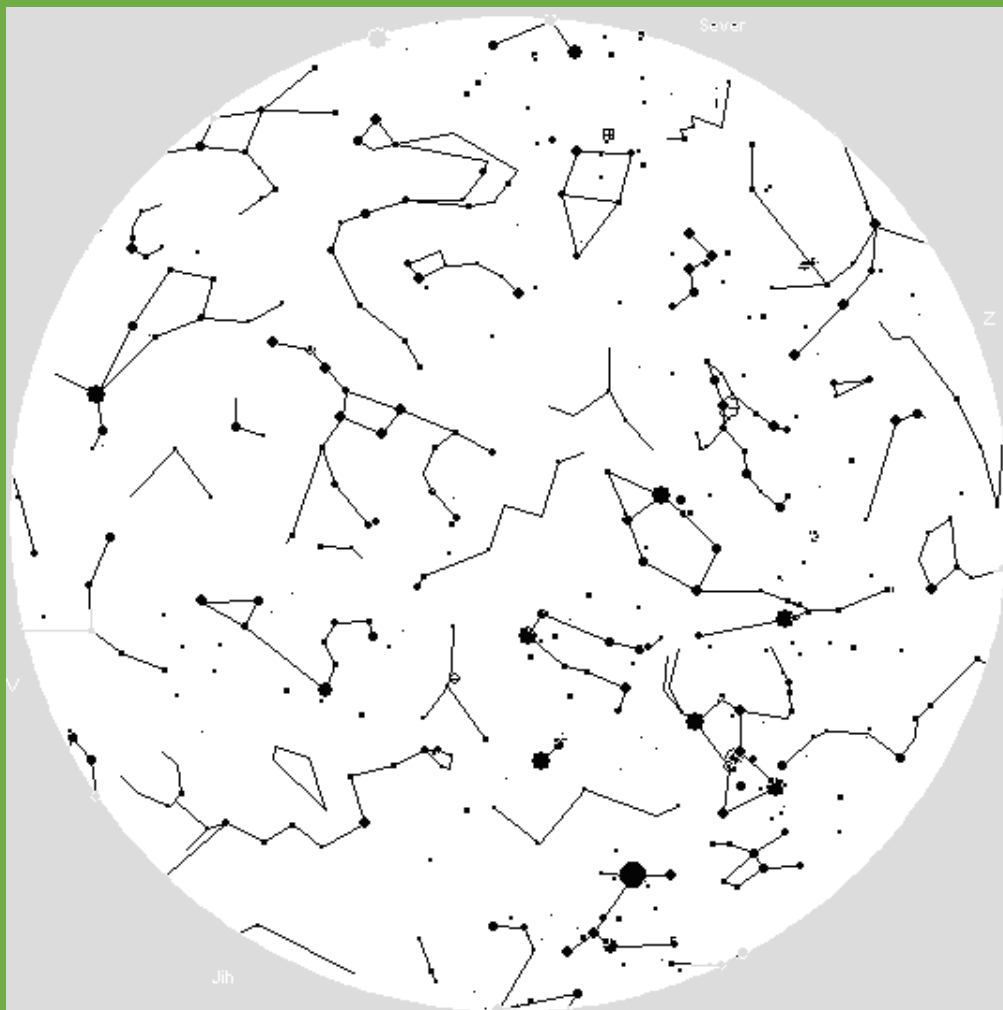
Potom družiny vyrazí na „střechnu“, aby viděli hvězdy - parkoviště. Zde bude v lese kousek od parkoviště u světla (svíčka ve sklenici) uschována mapa se souhvězdím. Družina si mapu vezme a bude jí muset doplnit. Doplní, co bude vědět. Pak bude moci vyslat vždy 1 člena pro čtvrtinu mapy, která bude doplněná na jednu ze čtyř cest, která vede od parkoviště (mimo cestu k táboru). Pak může svou mapu doplnit a takto doplněnou ji zanesou do tábora. Vyhrává družina, která

bude jako první v táboře. Za každé poznané souhvězdí bez nápovědy bude družině odečteno cca 2-5 minut od výsledného času.

Vyplněná mapa (a k rozčtvrcení):

Mapa pro družinu, do které bude vyplňovat souhvězdí:

Biblické zamyšlení pondělí: Šalomoun - soud a souzení

Biblický text: Mt 7, 1-5 a 2. Kr.

Člověk rád soudí druhé lidi. Podle sebe soudím tebe. Je zajímavé, že člověk má tendenci soudit sebe podle měkčích měřítek než druhé lidi.

Šalomoun byl král i soudce a dokázal soudit moudře - viz dnešní příběh o rozsouzení 2 matek.

V televizi a zprávách často slyšíme o bezpráví, o podplacených soudech.

Nemáme soudit druhé, ale máme soudit sami sebe na prvním místě. To je zásadní.

Josef Korbel byl naprosto nespravedlivě odsouzen, zcela falešně obviněn, jen proto, že věřil Bohu a držel se pravdy.

Nemáme soudit - abychom sami nebyli souzeni. Naše měřítko pro druhé budou měřítkem pro nás.

Často vidíme ve druhém i tu nejmenší chybu, i tu nejmenší špatnost a hned ho na to upozorňujeme. To neděláš správně, to bys neměl apod. Ale na druhé straně my sami si mnohé věci omlouváme.

Podívej se do zrcadla na sebe na prvním místě. Když rozpoznáš vlastní špatnost, vlastní hříchy, budeš otevřenější pomoci druhým.

Kdy, proč soudit? Neměli bychom přehlížet chyby druhých a mávnout nad tím rukou se slovy - já nesoudím.

Pokud soudím, abych vynikl, je to špatně. Pokud soudím, abych pomohl, je to povoleno (bible to nazývá odstranění kvasu).

Důležitý je proces vedoucí k nápravě - upozorním druhého na to, že něco dělá špatně, ale ne proto, že ho chci poučovat a dělat se lepším, ale proto, že ho chci uchránit od špatných důsledků, které mohou přijít.

Soudit pro záchranu, ne pro povýšení sama sebe.

Ježíš nepřišel soudit, ale přišel zachránit, přišel člověku ukázat jeho hříšnost, ale neposmívá se mu, ale podává pomocnou ruku.

Příklad ženy u studny - co měla 5 mužů, byla na dně společnosti, proto chodila čerpat vodu v poledne, kdy tam nikdo nebyl. Ježíš ji neodsoudil, ale nabídl záchranu.

Příklad ženy hříšnice prostitutky - kterou chtěli náboženští vůdci ukamenovat, protože dělala špatné věci. Ježíš ji odpustil, ale nepřešel její špatné jednání, říká jdi a už nehřeš!

Soudit jen za účelem pomoci a záchranu člověka, s pochopením a láskou. To budu schopný jedině tehdy, když sám vyjmu ze svého oka trám, pak uvidím tu třísku v očích druhých.

Ježíš nepřišel soudit, ale člověk se odsuzuje sám, když Boha odmítá jeho záchranu. Jeho soud je spravedlivý - Boží mlýny melou...

Sud' nejprve sebe a pak s větší láskou budeš přistupovat ke druhým. Soud má sloužit pro pomoc, ne pro demonstraci své vlastní moci.

7. etapa: BRNĚNSKÉ KOBKY

Úterý 9.7. dopoledne:

První část hry bude spočívat v tom, že ve vymezeném území - cca 10 x 10 m bude po jeho obvodu zapíchnáno na špejlích či tenkých klaccích 84 papírků s čísly. Pro každou družinu bude 28 špejlí. Vždy jeden člen z družiny bude umístěn doprostřed a budou mu zavázány oči. Pak bude muset dle navigace ostatních členů družiny jít pro svou špejli s číslem (pro první družinu špejle číslo 1, 4, 7 atd., pro druhou 2, 5, 8 atd. pro třetí 3, 6, 9 atd.). Z každé družiny půjde 1 člen celkem 7x, pak půjde druhý, třetí, čtvrtý.

Po sesbírání všech svých špejlí bude muset družina převézt na nosítkách (desce) jednoho svého člena směr parkoviště. Převoz bude pomocí kůlů, které si družina bude muset najít. Jeden člen bude ležet (sedět) na deskách, ostatní ho budou převážet (přeskládávat kůly a tlačit).

Na parkovišti budou muset za trest dělat dřepy (Josef Korbel musel celé dny stát v cele). Minimálně 200 na družinu. Maximálně 1000 za družinu. Podle toho, kolik dřepů udělají, dostanou heslo.

Za 1000 dřepů - ihned na místě.

Za 800 dřepů - půjdou pro heslo po cestě k seníku, cca 200m

Za 600 dřepů - půjdou pro heslo po cestě se závorou - cca 400m

Za 400 dřepů - půjdou pro heslo po proudu potoka - cca 600m

Za 200 dřepů půjdou pro heslo směr Severka - cca 800m

Heslo: ŠPILBERK

Jakmile družina sdělí heslo vedoucímu, dostane za úkol vytvořit z přírodních barev obrázek na látku na téma „Naděje v temném vězení“.

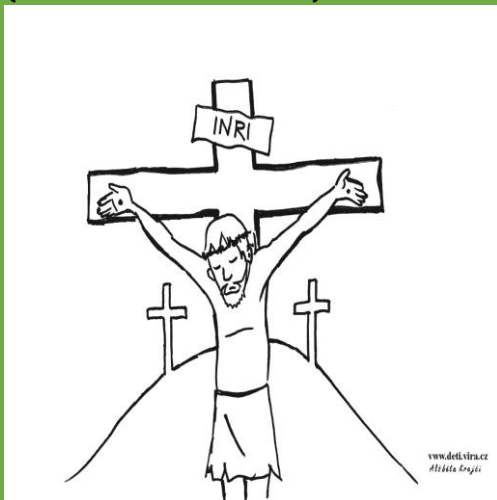
Hodnotit se bude celkový dojem, motiv, počet barev.

8. etapa: PEVNOST LEOPOLDOV

Úterý 9.7. odpoledne:

Hra začne v táboře tím, že jeden člen družiny bude muset kamenem přeseknout provaz (tenčí lano), potom další člen družiny přeseknout kládu, pak další člen družiny přeřezat tlustou kládu a poslední člen navinout vozík s nákladem na provázek (cca 50 - 100m),

Tyto úkoly rozdiferencují družiny do pořadí, ve kterém vyrazí do další části hry. Tou bude přejít naboso potokem od tábora až k obrázku probodené ruky (ukřižovaného Krista).

U obrázku bude zpráva:

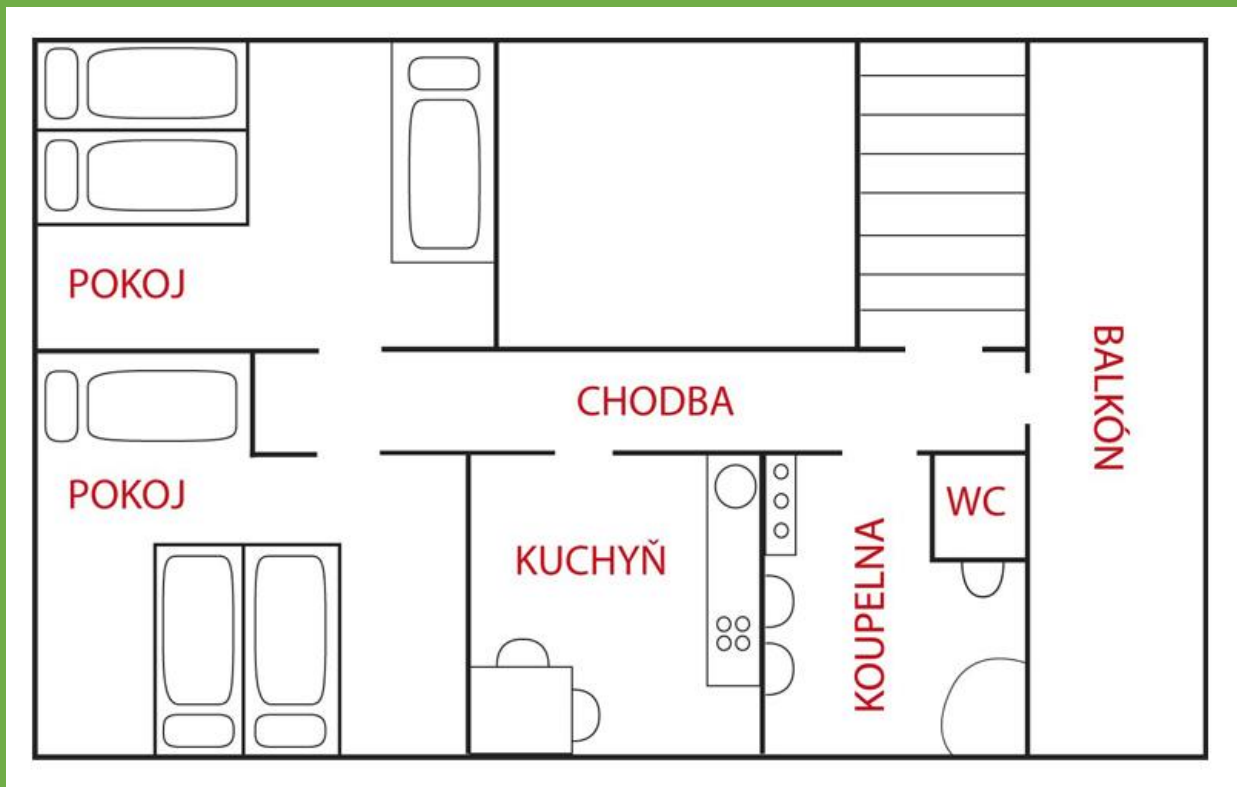
POKRAČUJTE NA CESTU A DÁLE PO ŠÍPKÁCH. CESTOU MUSÍTE TYČÍ (KLACKEM) POSOUVAT TENISOVÝ MÍČEK. NEMŮŽETE DRŽET KLACEK VODOROVNĚ U ZEMĚ, ALE LZE POSOUVAT JEN KONCEM KLACKU (TYČE)

Tyč i tenisový míček dostane družina při startu.

Odtud trasa povede směr parkoviště a pak po cestě se závorou až na místo označené křížem (místo tajných bohoslužeb):

Zde družina bude mít za úkol v okolí cca 15m hledat plán.

Tento plán bude muset družina co nejpřesněji 10x okopírovat a s deseti kopiemi se co nejrychleji vrátit do tábora.

V táboře bude muset vylovit z potoka 9 částí zašifrované zprávy. Jednotlivé části budou umístěny na kouscích polystyrenu.

Zpráva:

Kdo chce být mezi vámi první, buď otrokem všech.

Zašifrována ve zlomkové šifře:

3/1;1/4;3/5; ;1/3;2/3;1/3;1/5; ;1/2;5/4;4/5; ;3/3;1/5;5/5;2/4;

;5/2;1/1;3/3;2/4; ;4/1;4/3;5/2;3/4;2/4;; ;1/2;5/1;1/4;

;3/5;4/5;4/3;3/5;3/1;1/5;3/3; ;5/2;4/4;1/5;1/3;2/3;

Družina, která odevzdá vyluštěnou zprávu jako první, vítězí. K lovení dostane družina provaz a kus drátu. Klacek si sežene sama.

Biblické zamyšlení - úterý: **Služba pro druhé - kdo chce být první, buď služebník** - Biblický text: (Mk 10,35-45)

Člověk ve své přirozenosti chce vládnout druhým. Lidé, kteří mají peníze, a mají jich hodně, tak jim to nestačí, chtějí moc.

V dnešním příběhu i učedníci Pána Ježíše chtěli nějakou moc, ale Ježíš jim dal lekci. Kdo chce být první, buď vaším služebníkem - v jiném překladu dokonce otrokem.

Příkladem služebníka je např. apoštol Pavel - který přinášel radostnou zvěst lidem z pohanů, tzn. nežidům. Obětoval pro to svůj život potom, co se setkal s Ježíšem. Pracoval tak, že šil stany, vydělával si na živobytí a ve svém volném čase, místo toho, aby jel na dovolenou, nebo si sedl k televizi či pařil hry na počítači, slouží druhým.

Služebník má v lidských očích nízké postavení. V práci mají služebníci vždy nižší platy než šéfové a čím nižší postavení, čím více slouží, tím má menší odměnu.

Vůdce, který dokáže sám sloužit si získává přirozenou autoritu než ten, který jen rozkazuje a přikazuje, ale nehne ani prstem.

Ježíš to ukázal i prakticky - příběh o mytí nohou. To byla práce, kterou dělali otroci v tehdejší společnosti. Nohy smrděly. Petr říká - ne, Pane, to dělat nebudeš. Cítil se trapně, že jeho Mistr mu chce umýt nohy, že se před ním tak ponižuje.

Pavel i Ježíš obětovali svůj život pro druhé. Stali se služebníky. A Ježíš říká: Dal jsem vám příklad. Nechtějte být první, ale buďte služebníky jedni druhých. Představte si, jak by to bylo krásné na světě, kdyby každý chtěl sloužit druhým? Místo přemlouvání na službu - běž si odpočinout, já to udělám, místo nucení ke sběru dřeva, já to nasbírám.

Touha po moci zabíjí vztahy mezi lidmi, ale pomoc a služba druhým je rozvíjí a napomáhá kvalitě vztahu.

Místo toho, abych hledal, jak si ulevit od práce aby ji za mně dělali jiní (to je v dnešním světě běžná věc), tak mám hledat příležitosti, jak mohu pomoci, posloužit druhým. Nemusí to být jen ve fyzické oblasti, ale mohu také někomu pomoci se školou, někoho navštívit, někomu napsat dopis, který ho potěší. Možností je spousta. Jenže ten zlý se snaží, abychom mysleli na sebe, především na sebe.

Ježíš nás ale učí - a sám nám to na sobě ukázal, že myslel především na druhé. Když ho přibíjeli na kříž, říkal, odpusť jim, Bože, nevědí, co činí. Nevyužil svou moc a neseštopil z kříže - což mohl, ale tak by nás lidi nemohl zachránit.

Člověk, který usiluje o moc a utlačuje jí druhé, si nikdy nezíská oblibu, ale ten, kdo je připraven a ochoten posloužit, vidí potřeby druhých lidí, si je získá, si získává přátele - a život je o vztazích. Pak zdánlivě ten nejmenší, ten služebník, ten otrok, je tím největším, protože druzí vidí, že mu na nich záleží.

9. etapa: NEČEKANÉ PROPUŠTĚNÍ

Středa 10.7. dopoledne:

Hra začne střelbou na balonky naplněné vodou. Každá družina bude mít za úkol sestřelit (kamenem) 10 balónků.

Potom dostane zprávu, že během pobytu ve vězení ochrnuli z důvodů injekce na 1 nohu. Štafetově budou muset skákat na parkoviště (vždy po 1 noze).

Tam bude mít každý člen družiny za úkol sestavit hlavolam 9 barevných lístečků. Jakmile postaví jeden člen, hned pokračuje druhý atd.

Správné řešení:

ČERVENÝ	BÍLÝ	ČERNÝ
FIALOVÝ	ŽLUTÝ	ZELENÝ
HNĚDÝ	ORANŽOVÝ	MODRÝ

K tomu budou tyto instrukce:

1. Zelený je ve stejném sloupci jako černý a modrý.
2. Žlutý je vlevo od zeleného a přímo nad oranžovým.
3. Bílý je napravo od červeného a přímo nad žlutým.
4. Oranžový je nalevo od modrého a ve stejném řádku jako hnědý.

Potom dostanou za úkol získat zašifrovanou zprávu, která bude umístěna na polystyrenů v PET lahvi. Lahev bude umístěna pod mostkem v potoce u parkoviště. Družina bude muset za pomoci další lahve lít do té v potoce vodu tak dlouho, až polystyren se zprávou dosáhne vrcholu. Pak mohou zprávu vzít.

Znění zprávy:

Na základě mezinárodního tlaku vám byl trest snížen z dvanácti na deset let, proto budete dnes propuštěni. Běžte tuto novinu co nejrychleji sdělit do tábora!

Zašifrovaná zpráva: (převod na čísla: A=1, B=2, atd.)

14;1; ;26;1;11;12;1;4;5; ;13;5;26;9;14;1;18;15;4;14;9;8;15; ;20;12;1;11;21; ;22;1;13;
;2;25;12; ;20;18;5;19;20; ;19;14;9;26;5;14; ;26; ;4;22;1;14;1;3;20;9; ;14;1;
;4;5;19;5;20; ;12;5;20;; ;16;18;15;20;15; ;2;21;4;5;20;5; ;4;14;5;19;
;16;18;15;16;21;19;20;5;14;; ;2;5;26;20;5; ;20;21;20;15; ;14;15;22;9;14;21; ;3;15;
;14;5;10;18;25;3;8;12;5;10;9; ;19;4;5;12;9;20; ;4;15; ;20;1;2;15;18;1;;

10. etapa: KUDY DÁL?

Středa 10.7. odpoledne:

V první části hry budou členové družiny běhat pro sáčky s puzzle, které bude umístěno ve vymezeném úseku lesa na stromech (svah u cesty před průsekem).

V běhání se členové družiny střídají.

Po sestavení obrázku puzzle se odeberou do tábora, kde počkají na ostatní skupiny. Rozdíly v časech budou přeneseny do další části hry.

Další část hry začne „přednáškou z „komunistických dějin“, kterou bude číst vedoucí - bude imitovat požadavek doby na znalost politické ideologie (když se dcera Josefa Korbela ucházela o školu). Cílem družiny bude pozorně poslouchat a co nejvíce si zapamatovat.

Komunistické ideje mají předchůdce již v antice. Jako významná politická síla se vynořily v první polovině 19. století a v rámci politické levice vznikla řada směrů socialistických hnutí lišících se jak pojetím budoucí rovnostářské společnosti, tak i navrhovanými prostředky k jejímu dosažení. Nejvlivnějšími teoretiky socialistického (dělnického) hnutí se stali Karl Marx a Friedrich Engels, kteří také stáli u zrodu prvních levicových organizací a vtiskli levicovému hnutí revoluční charakter: soukromé vlastnictví mohou vykořisťování zrušit jen násilím. V souladu s tím proběhla revoluce tzv. Pařížské Komuny 1871.

Revoluční levice získala trvalejší moc poprvé v listopadu 1917 v Rusku pod vedením V. I. Lenina. Ve dvacátých letech minulého století se z většiny evropských sociálně demokratických stran oddělily radikální frakce, které se přejmenovaly na komunistické strany. Tyto strany byly pod přímým vlivem Moskvy. Po druhé světové válce se komunismus prosadil i v mnoha jiných zemích včetně Československa, kde komunisté vládli od února 1948 do konce roku 1989. Většina komunistických režimů se zhroutila roku 1989 nebo brzy po něm, dodnes však existují v ČLR a několika dalších zemích. Komunistické režimy sice často přinesly sociální jistoty a vzdělání širokým vrstvám obyvatelstva, nebyly však schopny ekonomicky a technologicky konkurovat vyspělým západním demokraciím a připravily o život desítky milionů lidí. Česká republika považuje komunistický režim a jeho propagaci za protiprávní.

Evropský středověk a raný novověk znal náboženská společenství, praktikující či propagující „křesťanský komunismus“ sdílení majetku. Vedle běžných řeholí šlo o nezávislé skupiny typu shakerů 18. století či radikální reformátory jako byl Thomas Müntzer. Vznikaly knihy popisující smyšlené rovnostářské společnosti jako Moreova Utopia (1516) či Campanellův Sluneční stát (1623).

V 18. století se kritika sociální a mocenské nerovnosti rozšířila zejména ve Francii. Jejími nositeli byli osvícenští filozofové jako Jean-Jacques Rousseau nebo revoluční politici jako Jean Paul Marat a především Gracchus Babeuf, podle něhož má každý člověk od přírody právo na stejný podíl všech statků.

Vlastní počátky politické levice v dnešním smyslu slova se kladou do prvních dekád 19. století. Vedle zárodků dnešních socialistických a komunistických hnutí do těchto kruhů patřili i raní odboráři, křesťanští utopisté, rané feministky nebo první anarchisté.

Termín komunismus zřejmě poprvé použil roku 1839 francouzský utopista Étienne Cabet pro jím založené komunitní hnutí a roku 1840 tak britský socialista John Goodwyn Barmby označil Babeufovu nauku. Také slovo socialismus se začalo používat kolem roku 1845 a oba termíny tehdy ještě v podstatě byly chápány jako synonyma. Jejich použití se řídilo spíše regionální a

náboženskou příslušností: v kontinentální Evropě se „komunismus“ považoval za ateističtější a radikálnější než „socialismus“, a naopak v Anglii ateisté dávali přednost označení socialisté.[3]

Vznik socialismu a komunismu právě ve vyspělých státech souvisí s průmyslovou revolucí, která vytvořila průmyslovou dělnickou třídu, socialisty zvanou proletariát. Dělníci, kteří nevladli nic než svoji práci, byli vystaveni krušným pracovním podmínkám; dobové veřejné mínění ohledně postavení nejchudších burcovaly knihy typu Engelseva tendenčního, a podle historika Paula Johnsona dokonce podvodného Postavení dělnické třídy v Anglii[4] nebo podle umělecké fantazie Dickensových románů jako Oliver Twist či Malá Dorritka. Levicoví aktivisté proto vykládali původně liberální ideu rovnosti, pocházející z Francouzské revoluce, ve smyslu nejen rovnosti příležitostí, ale i rovnosti majetku.

Sdílení majetku a životní úroveň je běžné v malých skupinách vzájemně blízkých lidí, jako jsou rodiny nebo náboženské řeholní komunity - přerozdělování zde probíhá na základě potřeby a bez použití peněz. Počínaje první polovinou 19. století levicoví myslitelé uskutečnili řadu experimentů s umělým ustavením rovnostářství v uzavřených komunitách dobrovolníků. Nejznámějším byla Nová Harmonie, již založil Robert Owen roku 1825 v americkém státě Indiana. Nová harmonie se rozpadla po čtyřech letech následkem sporů mezi svými členy a podobný osud dříve či později čekal i většinu ostatních sociálních experimentů tohoto typu.[6] Do této linie ovšem patří i pozdější izraelské kibucy, zakládané od počátku 20. století židovskými socialisty v Palestině, nebo komunitní experimenty probíhající v západním světě zejména v 60. letech 20. století.

Zakládat utopické Jednoty svobodomyšlných do Spojených států odjel roku 1869 rovněž moravský buditel František Matouš Klácel. Ten se také zasloužil o uvedení idejí socialismu a komunismu do českého prostředí v Listech přítele přítelkyni o původu socialismu a komunismu (1849), adresovaných Boženě Němcové.[7]

Pařížská komuna byla krvavě potlačena: mrtví komunardi v květnu 1871

V červnu 1847 se k Svazu spravedlivých připojil Marx se skupinkou svých přívrženců. Na slučovací konferenci marxisté Svaz přesvědčili, aby změnil své heslo na „Pracující všech zemí, spojte se“, změnil organizační strukturu z tajné společnosti na politické hnutí a přejmenoval se na Svaz komunistů. Slučovací konference se tak stala prvním sjezdem první marxistické politické organizace v dějinách. Na druhém sjezdu v Londýně v listopadu a prosinci 1847 byli Marx s Engelsem pověřeni vypracováním manifestu obnovené organizace.[15] Svého úkolu se zhostili sepsáním Manifestu komunistické strany, známějšího pod titulem Komunistický manifest. Svaz komunistů se brzy poté začal rozpadat a ukončil svou činnost roku 1852.

V roce 1864 byla v Londýně ustavena Mezinárodní asociace pracujících (International Workingmen's Association), známější dnes pod jménem První internacionála. Záměrem organizátorů, francouzských a britských odborářů, původně bylo vytvořit mezinárodní odborovou ústřednu, umožňující např. zabránit dovážení stávkokazů z jedné země do druhé. Karlu Marxovi, který byl mezi zakládajícími členy, se však brzy podařilo podstatně ovlivnit agendu i orientaci organizace a stát se jejím vůdčím představitelem.

Roku 1889, po sedmi letech příprav, byla s Engelsevou podporou (Marx zemřel r. 1883) ustavena Dělnická internacionála, která vešla do dějin jako Druhá nebo Sociálně demokratická internacionála.[16] Byly z ní již vyloučeny tenkrát ještě vlivné anarchosyndikalistické strany a odbory, takže marxisté už měli jasnou převahu. Reprezentovala tehdy již početnou a vlivnou základnu marxistických stran a odborů ve všech významných industrializovaných zemích Evropy.

Vladimír Iljič Lenin byl (spolu s Trockým, který řídil bojové operace) hlavním organizátorem bolševického převratu, po něm se stal vůdcem nového státu a položil teoretické i praktické základy komunistické vlády pro budoucí desetiletí.

Lenin se domníval, že kapitalismus jeho doby dosáhl svého nejvyššího stadia, imperialismu. Marxem předpovězená světová revoluce, která by ustavila komunistický režim na celé zeměkouli, je tedy nemožná, dokud je imperialismus v plné síle. Navzdory Marxově předpovědi však lze revoluci uskutečnit v zaostávající, zemědělsko-průmyslové zemi jako Rusko (v roce 1913 bylo

Rusko podle HDP na 5. místě, těsně za Německem) právě proto, že zde je kapitalismus ještě slabý.[20] Lenin doufal, že se k jeho povstání připojí dělnická třída i z jiných zemí. To se sice částečně splnilo, ale vzpoury v Německu i Maďarská republika rad byly rychle potlačeny.

Komunistické režimy samy sebe od počátku chápaly nikoliv jako dovršený komunismus (ve kterém podle Marxových a Engelsových předpovědí měl mimo jiné zaniknout stát), ale jen jako první fázi komunismu, později často zvanou (reálný) socialismus. Teoretické základy tohoto pojetí položil Lenin těsně před bolševickou revolucí knihou Stát a revoluce (1917). V ní uvedl, že před ustavením skutečného plného komunismu bude po blíže neurčenou „delší dobu“ existovat nižší stadium komunistické společnosti, mimo jiné za přítomnosti státu.[21]

V důsledku úspěchů bolševiků se začaly podobně zaměřené strany formovat i jinde po světě, obvykle odchodem leninistických frakcí ze sociálně demokratických stran. V Československu tak 14. až 16. května 1921 vznikla samostatná Komunistická strana Československa,[25] až do bolševizace na V. sjezdu 1929 jedna z největších komunistických stran mimo sovětské Rusko. Koordinaci mezinárodního hnutí zajišťovala Kominternu (Komunistická či Třetí internacionála), založená v Moskvě v březnu 1919. Jejím cílem bylo bojovat „všemi dostupnými prostředky včetně branné síly za svržení mezinárodní buržoazie a za vytvoření mezinárodní sovětské republiky jako přechodného stadia před úplným zrušením státu.“[26] Komunismus v meziválečném období sice v žádném vyspělém státě nezvítězil, těšil se zde však podpoře poměrně široké členské základny stran Kominterny i řady předních intelektuálů a umělců.

Lenin odešel z politiky ze zdravotních důvodů již roku 1922 a zemřel v lednu 1924. V několikaletém boji o moc mezi komunistickými vůdci, který vzápětí začal, zvítězil Josif Stalin. Svou moc Stalin vystupňoval i rozsáhlým terorem vůči potenciálním oponentům ve straně („čistky“),[27] takže se brzy stal diktátorem s absolutní mocí, kterým zůstal až do své smrti v březnu 1953. Ke konci jeho života kult osobnosti, jak uctívání Stalina později pojmenoval jeho nástupce Nikita Sergejevič Chruščov, nabyl faraónských rozměrů.

Po marném čekání na světovou revoluci Stalin přišel s pragmatickým programem „vybudování socialismu v jedné zemi“. Nejvýznamnější z vnitrostranických protivníků, které na cestě k moci smetl, Lev Davidovič Trockij, zastával levicovější pozici „permanentní revoluce“. Z tohoto sporu vzešla tzv. levá opozice, která později vedla ke zrodu trockistického hnutí a jeho Čtvrté internacionály. Trockisté kritizují komunistické režimy jako zrádce revoluce a dělnické třídy, již utlačují svou stranickou byrokracií.[28]

Kolektivizace prováděná od roku 1929 v souladu s heslem „o zostřování třídního boje v období budování socialismu“ a doprovázená tvrdými represáliemi způsobila hospodářský rozvrat a dlouhodobou krizi zemědělství a vedla de facto ke znevolnění širokých vrstev zemědělského obyvatelstva.[30] Politický teror spojený s kolektivizací vedl k masovému vraždění, deportacím předpokládaných odpůrců režimu i k hladomoru na Ukrajině v letech 1932–33, kterému padlo za oběť několik milionů lidí a který je označován za jednu z největších genocid v dějinách lidstva.[31] Kolektivizace a industrializace proto spíše než ke zvýšení životní úrovně posloužily komunistickému režimu k upevnění totalitní formy vlády a k utužení kontroly obyvatelstva.[32]

„Velká čistka“ let 1936–38 navíc zlikvidovala podstatnou část důstojnického sboru, což snížilo bojeschopnost armády v nadcházející II. světové válce.[33] Během období Stalinovy vlády prakticky odstraněn analfabetismus a podstatně zlepšeno zdravotnictví.[

Po přečtení textu se družina vydá na trasu (v rozestupech po první části hry), kde bude muset hledat jednotlivé otázky, které budou v obálce rozstříhané a družina je musí složit. Trasa povede na parkoviště a pak po svážnici k seníku.

1. Ve které roce byla revoluce tzv. Pařížské komuny?
2. Kdy vznikla kniha Utopia od Thomase Muntzera popisující smyšlené rovnostářské společnosti
3. Jak se jmenoval člověk, podle něhož každý obyvatel země má od přírody právo na stejný podíl všech statků?
4. Kdo použil poprvé termín komunismus a ve kterém roce?
5. Jak se jmenovala komunita dobrovolníků, která byla založena roku 1825 v americkém státě Indiana?
6. Po kolika letech příprav byla s Engelsevou podporou (Marx zemřel r. 1883) ustavena Dělnická internacionála?
7. Na kterém místě v žebříčku HDP a za kým bylo Rusko v roce 1913?

Otázky a správné odpovědi:

1. Ve které roce byla revoluce tzv. Pařížské komuny?

A) 1871

B) 1891

2. Kdy vznikla kniha Utopia od Thomase Muntzera popisující smyšlené rovnostářské společnosti

A) 1756

B) 1516

3. Jak se jmenoval člověk, podle něhož každý obyvatel země má od přírody právo na stejný podíl všech statků?

A) Gracchus Babeuf

B) Thomas Marat

4. Kdo použil poprvé termín komunismus a ve kterém roce?

A) Robert Owen v roce 1829

B) Étienne Cabet v roce 1839

5. Jak se jmenovala komunita dobrovolníků, která byla založena roku 1825 v americkém státě Indiana?

- A) **Nová Harmonie**
- B) Svaz spravedlivých

6. Po kolika letech příprav byla s Engelsovou podporou (Marx zemřel r. 1883) ustavena Dělnická internacionála?

- A) po 15 letech
- B) **po 7 letech**

7. Na kterém místě v žebříčku HDP a za kým bylo Rusko v roce 1913?

- A) na 4. za Velkou Británií
- B) **na 5. za Německem**

Se sestavenými otázkami se vrátí družina do tábora, kde bude mít předložené vždy dvě odpovědi. Když vyberou správně, dostanou část závěrečné zprávy, když špatně, budou se muset vrátit na příslušné stanoviště a najít hůlku (špejli) a daným číslem (v okruhu do 10m od symbolu dopisu). Když donese příslušnou hůlku, bude jí dána část závěrečné zprávy.

Může běžet i více členů najednou, ale každý jen pro jednu hůlku.

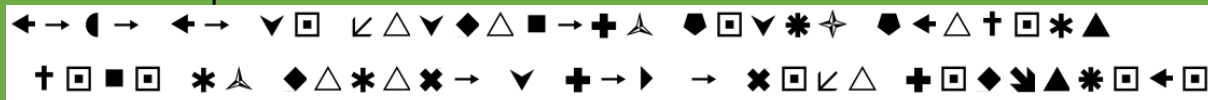
Možnosti odpovědí

1. A) 1871
B) 1891
2. A) 1756
B) 1516
3. A) Gracchus Babeuf
B) Thomas Marat
4. A) Robert Owen v roce 1829
B) Étienne Cabet v roce 1839
5. A) Nová Harmonie
B) Svaz spravedlivých
6. A) po 15 letech
B) po 7 letech
7. A) na 4. za Velkou Británií
B) **na 5. za Německem**

Závěrečná zpráva:

Líbí-li se Hospodinu cesty člověka, vede ku pokoji s ním i jeho nepřátele.

Zašifrovaná zpráva:

Aby družina mohla zprávu vyluštit, tak bude muset získat klíč. Ten získá tak, že bude muset naházet do terče na zemi (terč tvořen kruhy z provazu) 100 bodů. Házet se bude šípy, které si družina vyrobí. K dispozici bude mít velký hřebík a provázek.

Kruh bude tvořit zóny: za 1 bod, za 3 body, za 5 bodů, za 10 bodů.

Klíč:

Družina, která první odevzdá vyluštěnou zprávu, vyhrává.

Biblické zamyšlení - středa: **Josef** - z vězení na faraonův dvůr

Biblický text (Gn 39-42)

Změněná situace. Bůh mění situaci lidí. Josef byl ve vězení jako otrok. A další den byl jako druhý v egyptské zemi. Josef byl věrný Pánu Bohu bez ohledu na situaci, ve které se nacházel. Podobně i Josef Korbel - i v krutém vězení si byl vědom, že Bůh má situaci v rukou a že nic se neděje bez Božího vědomí a dopuštění. Josef byl věrný i v situacích, kdy se „nikdo nedíval“. Nešlo mu o krátkodobý zisk, ale o zisk dlouhodobý.

Příklad: Krátkodobý zisk - opisování z taháku - jednička z písemky, ale pak závěrečná zkouška a propadák. Dlouhodobý zisk - těžké učení na prověrku, ale pak i úspěch při ukončení studia. Všechny dobré věci něco stojí. I přesto, že byl Josef (jeden i druhý) věrný Pánu Bohu, tak Bůh je nechal klesnout na dno. Ale i v této situaci byl s nimi. I když jsi na dně, Boží ruka je stále pod tebou. Bůh má moc měnit situaci lidí - i v okamžiku. Nezapomněl na Josefa v egyptském vězení, ani v brněnských kopkách. Josef Korbel byl nečekaně propuštěn na svobodu, Josef se nečekaně ocitl před faraónem. Tuto příležitost ale nevyužil k sebeobohacení, ale zůstal stále věrný Pánu Bohu. Ukázal faraonovi - kdo je pravý Bůh. Dovolil si dost, protože farao byl v tehdejší zemi považován za boha. A teď vyleze z díry otrok jménem Josef a říká, že Bůh zjeví faraónovi výklad snu. Josef zůstal skromný a věrný a Bůh mu za to žehnal.

Chovat se tak, jako bys byl jistý, že je Bůh vedle tebe - tak se choval Josef.

Člověk má tendenci se chovat podle pravidel jen tehdy, když ví, že je kontrolován (např. při jízdě autem - kontrola kamerou). Ale když Bůh vidí naši věrnost, dokáže se k ní přiznat a i v těžkých podmínkách ochránit.

U Boha není nic nemožné. Ten, který učinil nekonečný vesmír, ten, který učinil lidské tělo, je mocný a velký a ví o každém z nás. I když jsme v situaci, kdy sami nevíme kudy kam.

Josef se choval stejně v temné kobce jako na prosluněném faraonově dvoře. Unesl těžkou situaci otroka a proto mohl vládnout celému Egyptu - byl si dobře vědom, že to je Bůh, kdo mu to umožnil, kdo změnil jeho úděl. Ani v tom vězení nelenil a byl dobrým svědectvím - vždyť žalářník mu svěřil celé vězení. Když jsme věrni Pánu Bohu, on naši věrnost vidí a v celkovém kontextu života ji odplatí - i když to v určitou chvíli může vypadat, že na nás Bůh zapomněl, on nezapomněl a mění situaci.

Je to obrovská naděje vědět, že Bůh je živý, že je to někdo, pro koho neexistují žádné překážky - vždyť koho by napadlo, že otrok z vězení bude druhým po faraónovi. Pro Josefa to mohla být (a možná byla) bezvýchodná situace. Ale ne tak pro Boha. Měl plán s Josefem, s oběma Josefy a po určitých těžkých chvílích jim dopřál dobrých věcí. Změnil jejich situaci k lepšímu a ocenil tak jejich věrnost. Být věrný v maličké věci zaručuje věrnost i ve věcech velkých.

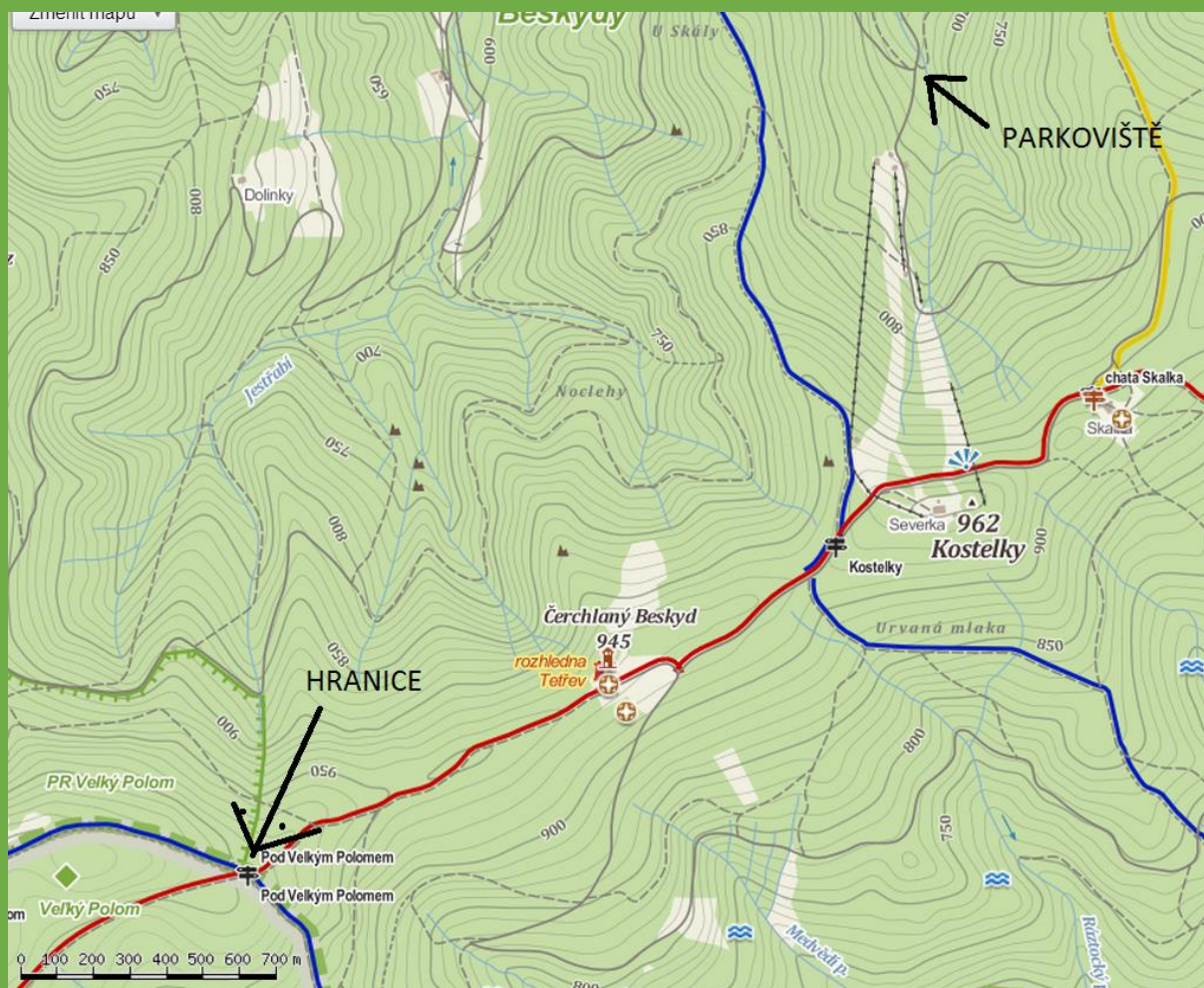
11. etapa: ZA HRANICE!

Čtvrtek 11.7. dopoledne:

Hra začne rozdiferencováním skupin na útěk za hranice.

Úkolem družiny bude vyrobit si cca 10 papírových koulí, které budou členové odpalovat v odpalovacím zařízení (mezi dvěma tyčemi zabodnutými do země guma a na ní připevněný kus látky). Vždy jeden člen družiny bude odpalovat, ostatní budou chytat do látky. Každá z družin bude muset chytit 20 koulí. Pak teprve bude moci vyrazit na trasu dle mapy. Bude se počítat čas jednotlivým družinám. Podle toho budou vytvořeny rozestupy.

Úkolem družiny bude dojít v co nejkratším čase - maximálně však 120 minut. V případě dostatečného počtu vedoucích může vedoucí chytat družiny, tzn. vyrazí za poslední družinou.

Na hranicích bude vedoucí, který dá družině ihned po příchodu zápalkový hlavolam:

Ze 7 až 14 zápalek sestavte následující rovnice. Vaším úkolem je pak opravit chybu přemístěním 1 zápalky. Na úkol je max. 30 minut! Při nevyřešení každé další rovnice je penalizace 10 minut.

- 1) XI - V = IV
- 2) X + V = IV
- 3) L + L = L
- 4) VI = IV - III
- 5) XIV - V = XX
- 6) IX - IX = V
- 7) X = VIII - II

Řešení:

- 1) X - VI = IV nebo XI - V = VI nebo XI - VI = V
- 2) IX - V = IV nebo X - VI = IV
- 3) C - L = L nebo L + I = LI
- 4) VI = IX - III nebo VI = IV + II
- 5) XV + V = XX
- 6) IX - IV = V
- 7) X - VIII = II

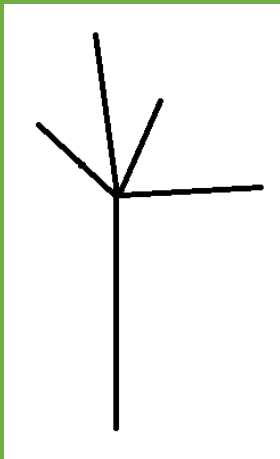
Po vyřešení rovnic bude družina hrát hru „Mistr postřeh“. Musí chytit plastovým kelímkem figurku na provázku, kterým bude cukat vedoucí. Za každý chybený pokus se družině odečtou 2 minuty od výsledného času. Každý člen má 10 pokusů.

Na konci hry se sečtou penalizační časy či odečtou časy bonusové a družina dostane zapsán čas přechodu hranic.

12. etapa: KONEČNĚ VOLNÝ

Čtvrtek 11.7 odpoledne:

Hra začne tím, že bude vymezeno území a v něm připravena dráha z provázku. Viz obrázek:

Na každém konci budou různé předměty. Úkolem družiny bude vyslat vždy po jednom své členy na dráhu tak, že bude člen připoután karabinou k provazu a bude muset „jet“ po provaze až na konec, kde si zapamatuje druh věcí a jejich počet.

Věci: víčka od PET lahve, papírky, tužky/pastelky, mince, šroubky, šišky, kameny, útržky toaletního papíru, fazole/hrách, listy.

Druh	Počet
Víčka od PET lahve	7
Papírky	18
Tužky	9
Mince	12
Šroubky	23
Šišky	16
Kameny	8
Toaleták	11
Fazole/hrách	28
Listy	6

Hráč projde celou trasu buď na jednou a vše si zapamatuje, nebo bude moci se vracet tolikrát, kolikrát bude třeba. Pak půjde (nebo průběžně) na stanoviště, kde dostane prázdnou tabulku a bude jí muset vyplnit. Maximální počet je 30b (za první sloupec 10b, za druhý 20b.)

Nejprve rozhoduje správnost, pak čas. Za každý bod cca 20 - 30 s penalizace.

Určí se tak odstupy do finále hry. Tím bude přesun po deskách na skálu. Každá družina dostane k dispozici 2 desky a pomocí nich se bude muset přesunout na skálu nad táborem. Pokud by to trvalo příliš dlouho, bude možné se přesunout jen na svážnici vedoucí k seníku. Přesun probíhá tak, že na 1 desce družina stojí a druhou vezme a dá ji před sebe, přejde na ni a opět tu druhou desku, co má za sebou vezme a posune před sebe. Všichni členové musejí vždy stát na desce.

Jakmile dojdou na vrchol skály obdrží poslední zašifrovanou zprávu, kterou bude verš ze Římanům 8,28.

Zpráva:

Víme, že všechno napomáhá k dobrému těm, kdo milují Boha, kdo jsou povoláni podle jeho rozhodnutí.

Zašifrovaná zpráva: (mobilová šifra)

888 444 6 33 ,1 9999 33 1 888 7777 33 222 55 666 1 66 2 7 666 6 2 44 2 1 55
1 3 666 22 777 33 6 88 1 8 33 6 ,1 55 3 666 1 6 444 555 88 5 444 1 22 666 44
2 ,1 55 3 666 1 5 7777 666 88 1 7 666 888 666 555 2 66 444 1 7 666 3 555 33
1 5 33 44 666 1 777 666 9999 44 666 3 66 88 8 444 .

Biblické zamyšlení - čtvrtek: **Lotr na kříži** - naděje neumírá - nebe

Biblický text: Lukáš 23,20-43 a Zj 21, 1-8

Naděje je motor, který žene člověka kupředu. Např. doživotně odsouzený vězeň má stále naději, že se změní situace a bude propuštěn. Dnešní příběh hovoří o zločinci, který byl ukřižován spolu s Ježíšem. Byli dva, ale jen jeden se chopil naděje. Zločinec spackal celý svůj život. Už byl na jeho konci, ale Ježíš přinesl naději i jemu. Člověk, který svůj život svěří do rukou Božích, který uvěří v Ježíše, má naději, že bude líp. Nemusí se bát smrti, protože ví, že to je jen přestupní stanice. Nikdo rád neumírá, máme strach jako lidé z umírání, ale křesťan nemusí mít strach z toho, co bude po smrti. Naděje věčného života bez špatností, bez hříchu, bez bolesti, bez problémů - to je naděje, která hnala a žene tisíce a desetitisíce křesťanů - těch opravdových kupředu a neváhají často pro víru i trpět.

Pán Bůh má člověka rád a chce mu dát to nejlepší. Chce mu dát naději do budoucnosti. Lotři byli dva - oba se setkali s Ježíšem v celkem blbé situaci - jeden situace využil, ale druhý nikoliv. Jednomu zasvítila do života naděje, druhému ne. Každý musí k Bohu, Ježíši zaujmout nějaký postoj - buď ho odmítne jako báhorku, vysměje se mu, nebo se před ním pokloní a svěří mu svůj život. Tím získá naději pro svůj život. V Bibli si čtete verš - buď vždy připraveni vydat svědectví o naději, kterou máte. Ne o víře, o lásce, ale o naději. To je to, co v dnešním světě chybí. Zprávy o ekonomické recesi, o nezaměstnanosti, o přírodních katastrofách jako povodně, o krachujících firmách - to je pro lidi beznadějná situace. Dluhy, nesplácené půjčky vedou lidi dokonce i k sebevraždě - nemají naději, že bude líp. Kdo ale svěří svůj život Bohu ten může mít jistotu, že to nejlepší ho teprve čeká. Rád jezdím na dovolenou co nejpozději to jde, abych se měl stále na co těšit. To nejlepší teprve přijde. Život v nebi, kde to bude jako v ráji. To Bůh zaslíbujícím, kdo mu svěří svou důvěru. Boží nabídka záchrany platí pro všechny, a člověk nemusí být zrovna lotr, aby si uvědomil, že záchrana je v Ježíši Kristu.

Co oko nevidělo a ucho neslyšelo, co ani na lidskou mysl nevstoupilo, to připravil Bůh těm, kdo ho milují.

I když Josefu Korbelovi zemřel syn a později i žena, měl pevnou naději, že se s nimi opět setká v nebi, u svého Pána, kterému svěří svůj život, který ho neopustil ani v nepřátelském táboře, který jej vyformoval v člověka podobného Kristu, který sám přinášel naději vězňům se kterými byl.

To je výzva i pro nás, kteří vyznáváme, že jsem uvěřili v Ježíše, když jsme vyznali své hříchy a uvěřili, že Bůh je živý - tato víra se projeví i navenek - abychom byli nositeli naděje i v dnešní složité době, protože Ježíš dává naději tam, kde už naděje není - a můžeme se těšit na nebe, kde Bůh obnoví pro člověka

ráj bez zla, nemocí a kde člověk bude skutečně svobodný od hříchu, od všech špatností.